

CODUL DE ETICĂ ȘI PRACTICĂ PENTRU SUPERVIZORI

ART.1. Contextul supervizării

Supervizarea este privită de ACCPI ca un proces colaborativ, vital pentru bunăstarea clientului și dezvoltarea practicianului. Supervizarea este un aranjament formal, convenit de comun acord, în cadrul căruia persoana supervizată discută în mod regulat despre munca sa cu supervizorul său.

Toți practicienii ACCPI sunt obligați prin Codul de etică ACCPI să-și monitorizeze activitatea prin supervizare regulată, pentru a asigura competența, eficacitatea, standardele etice și învățarea și educația continuă.

Termenul „supervizare” cuprinde o serie de funcții, inclusiv sprijinirea, dezvoltarea și monitorizarea practicienilor în activitatea lor cu clienții. În acest scop, supervizarea se referă la:

- Monitorizarea și protejarea interesului clientului
- Oferirea de sprijin, provocare și un spațiu de învățare reflexiv pentru practicieni
- Asigurarea că standardele etice sunt menținute

Scopul acestui cod este de a stabili și menține standarde pentru supervizori în activitatea lor de supervizare cu practicienii.

Codul de etică urmărește să informeze și să protejeze persoanele supervizate, care solicită supervizare. Supervizorii își acceptă responsabilitățile față de supervizați și clienții lor, instituțiile profesionale, colegii lor, comunitatea mai largă și ACCPI.

ART.2. Relația de supervizare

- a) Supervizorul trebuie să se străduiască să creeze și să mențină o relație de colaborare care să cultive competența profesională a supervizaților.
- b) Supervizorul trebuie să fie conștient și să explice diferența de putere în relație și să nu exploateze această putere.
- c) Supervizorul ar trebui să fie capabil să echilibreze sprijinul și provocarea, astfel încât persoana supervizată să poată beneficia de o învățare, în funcție de stadiul de dezvoltare profesională a supervizatului.
- d) Supervizorul trebuie să stabilească, să definească și să mențină clar granițele etice între relațiile profesionale, personale și sociale cu supervizații săi.
- e) Supervizorul nu poate intra în relații sexuale cu persoanele supervizate.
- f) Supervizorul ar trebui să se abțină de la implicarea în relații duale în cazul în care pot apărea posibile confuzii de rol.

ART.3. Probleme de responsabilitate

Având în vedere că scopul principal al supervizării este de a ne asigura că persoana supervizată se adresează nevoilor clientului și propriilor nevoi de învățare profesională, supervizorii sunt responsabili pentru:

- a) Ajutor acordat supervizaților pentru a reflecta asupra muncii lor
- b) Aderarea la principiile cuprinse în prezentul Cod de etică și practică.
- c) Asigurare că persoanele supervizate nu sunt exploatare financiar, sexual, emoțional sau în orice alt mod în relația de supervizare.
- d) Stabilirea unor acorduri și contracte de lucru clare, indicând rolul supervizorului și al persoanei supervizate și clarificând responsabilitatea supervizorilor pentru propria lor învățare continuă și auto-monitorizare.

- e) Declararea domeniilor lor specifice de competențe și lipsa de competențe.
- f) Recunoașterea valorii și demnității supervisorilor și a clienților acestora, indiferent de vârstă, clasă, dizabilitate, etnie, sex, politică de partid, rasă, religie, orientare sexuală sau situație socială.
- g) Să se asigure că supervizații lor (alții decât cursanții) iau următoarele măsuri:
 - Aceștia subscriu și aderă la codul de etică și practică al ACCPI
 - Sunt supuși procedurii de reclamații ACCPI
 - Că practica cu clienții este adecvată nivelului lor de competență și pregătire.
- h) Să-și monitorizeze propria competență profesională în calitate de supervisor. Supervisorii sunt obligați să se angajeze în supervizarea propriei practici de supervizare, precum și în învățarea și dezvoltarea continuă în legătură cu competența lor de supervizare.
- i) În cazul în care un supervisor are îndoieli serioase cu privire la calitatea muncii unui supervizat, ar trebui să ia toate măsurile rezonabile pentru a aborda și rezolva situația. Acest proces include opțiuni precum:
 - Aducerea acestor îndoieli în atenția supervizatului
 - Apelul la consultanță profesională
 - Încurajarea supervizatului să caute terapie personală sau alt ajutor profesional.
 - Sesizarea chestiunii, dacă este necesar, către organismul de acreditare al supervizatului

Atât supervisorul, cât și supervizorul au o responsabilitate comună pentru:

- j) Stabilirea și menținerea unor limite clare între relația de supervizare și prietenie sau alte relații duale.
- k) Expunerea în mod explicit a granițelor dintre supervizare, consultanță, terapie și formare.
- l) Distincția între supervizarea și consilierea persoanei supervizate.
- m) Revizuirea regulată a eficacității aranjamentului de supervizare și modificarea acestuia, acolo unde este necesar.
- n) Luând în considerare responsabilitățile lor față de client și unul față de celălalt, în legătură cu organizația angajatoare, de formare sau plasare a persoanei supervizate (dacă există).
- o) Asigurarea că se obține un beneficiu maxim din timpul de supervizare.
- p) Respectarea și implementarea ghidurilor de raportare obligatorie.
- r) În timp ce rolul supervisorului este de a facilita supervizatului explorarea și reflectarea asupra terapiei proprii cu clienții, există o înțelegere a faptului că responsabilitatea etică și legală pentru psihoterapie rămâne în sarcina supervizatului.
- s) Supervizații sunt responsabili pentru munca lor cu clientul și pentru prezentarea și explorarea sinceră a muncii terapeutice cu supervisorul lor.

ART.4. Contractarea și managementul supervizării

- a) Supervisorul își asumă responsabilitatea pentru stabilirea unui contract de supervizare cu supervizorii săi.
- b) Când un contract este co-creat, există posibilitatea de a clarifica mai detaliat așteptările ambelor/tuturor părților cu privire la sarcini, roluri, responsabilități și competențe.
- c) Supervisorii și supervizații ar trebui să explice așteptările și cerințele pe care le au unul față de celălalt. Aceasta ar trebui să includă modul în care va fi efectuată orice evaluare formală a activității supervizațiilor. Fiecare parte ar trebui să evalueze valoarea colaborării între ele și să revizuiască acest lucru în mod regulat.
- d) Supervisorul informează persoanele supervizate cu privire la calificările sale în domeniul supervizării.
- e) Un contract trebuie să acopere un interval de timp convenit și să ofere feed-back continuu.

f) Supervizorul ar trebui să fie explicit cu privire la modalitățile practice de supervizare și să se asigure că acesta este un acord convenit de toate părțile. Acesta va acoperi astfel de aranjamente practice, cum ar fi:

- Taxe
- Durata contractului și frecvența întâlnirilor
- Confidențialitate și excepții de la confidențialitate
- Procesul de tratare a excepțiilor la confidențialitate
- Aranjamente în cazul îmbolnăvirii sau decesului supervizorului sau supervizatului
- Monitorizare și raportare dacă există îndoieli cu privire la competențele profesionale și capacitatea de a practica.
- Notițele supervizatului și supervizorului (proprietate, depozitare, utilizare, cercetare).

ART.5. Evaluare și feedback

- a) Supervizorul oferă feedback regulat persoanelor supervizate cu privire la activitatea lor. Supervizorul clarifică faptul că scopul feedback-ului este de a facilita învățarea. Supervizorii ar trebui să ofere feedback direct și clar, protejând în același timp relația de supervizare.
- b) Supervizorii ar trebui să solicite feedback de la persoanele supervizate cu privire la calitatea supervizării pe care o oferă și să folosească acel feedback pentru a-și îmbunătăți competența de supervizare.

ART.6. Competență

Supervizorii ACCPI sunt obligați:

- a) Să fie practicieni cu experiență în psihoterapie.
- b) Să fi urmat o pregătire profesională ca supervizor, conform prevederilor ACCPI.
- c) Să caute în mod continuu modalități de creștere a competenței lor profesionale și de dezvoltare a abilităților de supervizare.
- d) Să facă explicite domeniile lor specifice de competențe și non-competențe.
- e) Să facă aranjamente pentru propria lor consultanță și sprijin pentru a-i ajuta să-și monitorizeze și să-și evalueze activitatea de supervizare. Aceasta include supervizarea activității lor de supervizare.
- f) Să monitorizeze și să mențină propria eficiență. Este posibil să aibă nevoie de ajutor și/sau să se retragă din practica de supervizare dacă competența și capacitatea lor de a superviza sunt afectate.
- g) Să mențină o practică curentă activă în psihoterapie și supervizare.

ART.7. Competența în supervizarea online

- a) Cunoștințe și competențe

Supervizorul care se angajează în supervizarea la distanță folosind tehnologia online și/sau rețelele sociale trebuie să dezvolte abilitățile și cunoștințele necesare cu privire la considerentele tehnice, etice și juridice ale unor astfel de întâlniri de supervizare.

- b) Standarde

Supervizorul va adera la principiile și valorile etice stabilite în acest cod de etică, indiferent dacă lucrează online, electronic, față în față sau utilizând orice alte metode de comunicare, în furnizarea de servicii la un standard profesional.

- c) Supervizorul trebuie să fie conștient de potențialele riscuri și să ia măsuri de precauție pentru a proteja și proteja procesul de supervizare online.

ART.8. Supervizarea cursanților

Rolul de supervizor al cursanților încorporează toate cerințele stabilite pentru supervizarea practicienilor acreditați și ne-acreditați, cu adăugarea următoarelor:

- a) Supervizorul trebuie să fie foarte conștient de diferența de putere în dinamica muncii sale cu studenții supervizați. Supervizorul nu ar trebui să exploateze această putere în special în legătură cu rolul sporit al evaluării și evaluării.
- b) Supervizorul trebuie să fie familiarizat cu criteriile cursului de formare și să se asigure că cursantul lucrează în conformitate cu aceste standarde.
- c) Supervizorul înțelege că rolul său de educator este de o importanță primordială în lucrul cu cursanții.
- d) Supervizorul oferă cursantului feedback continuu cu privire la munca sa. Ei programează, de asemenea, sesiuni formale de evaluare pe parcursul perioadei de supervizare, conform cerințelor standardului de formare.
- e) În cazul în care un supervizat manifestă o lipsă de competență profesională, supervizorul are responsabilitatea etică de a discuta acest lucru cu persoana supervizată într-o manieră directă și de sprijin și, dacă este necesar, să se adreseze coordonatorului programului de formare.
- f) Înainte ca rapoartele despre munca studentului să fie transmise coordonatorului programului de formare, aceste rapoarte ar trebui să fie co-evaluate de către supervizor și cursant. Supervizorul trebuie să se asigure că cursantul înțelege pe deplin ceea ce este conținut în raport.
- g) Dacă supervizorul are îngrijorări cu privire la capacitatea unui stagiar de a obține competențe satisfăcătoare de psihoterapie, supervizorul ar trebui să
 - Abordeze aceste aspecte cu cursantul
 - Caută consultanță profesională în această problemă
 - Dacă este necesar, să abordezi aceste chestiuni cu coordonatorul programului de formare.